

ปัจจุบันนี้มีคำศัพท์ใหม่เกิดขึ้นมากมาย จึงเป็นที่กังขากันว่าเราจะทราบได้อย่างไรว่า

คำไหนคือคำไทยแท้

- ภาษาไทยเป็นคำโดด ซึ่งหมายถึง คำที่ใช้ได้โดยอิสระ คือแต่ละคำใช้ได้โดยไม่ต้องเปลี่ยนรูปคำ

- คำภาษาไทยโดยมากเป็นคำพยางค์เดียว ส่วนเหตุที่มีคำไทยหลายคำที่มีหลายพยางค์นั้น เพราะ

คำเหล่านั้นเกิดขึ้นในชั้นที่สอง ไม่ใช่คำไทยเดิม คำไทยแท้เริ่มจากคำมูล (คำที่มีความหมายในตัวสมบูรณ์

และไม่อาจแยกพยางค์ออกไปโดยให้ความหมายได้อีก) ซึ่งมักมีพยางค์เดียว คือ เปล่งเสียงออกมาครั้งเดียว

- คำที่ใช้เรียกเครือญาติมาแต่เดิม เช่น พ่อ แม่ พี่ น้อง พี่ บ้า น้ำ อา

- คำที่เป็นสรรพนาม เช่น มึง กู สุ เรา เขา แก เอ็ง อี

- คำที่บอกกริยาอาการโดยทั่วไปซึ่งใช้มาก่อน เช่น นั่ง นอน คลาน ย่าง ย่ำ ก้ม เงย เกิด ตาย

- คำที่บอกจำนวน เช่น อ้าย อี ร้อย เอ็ด ล้าน ล้าน จัง

- คำที่ใช้เรียกเครื่องมือเครื่องใช้ หรือสัตว์สิ่งของที่ประกอบอาชีพมาแต่โบราณ เช่น บ้าน เรือน ครั้ว รั้ว

ควาย หม้อ เส้า

- คำเรียกชื่อธรรมชาติซึ่งมีมานาน เช่น คลอง ห้วย หนอง ไฟ ดิน หิน ฝน
- คำที่ใช้เรียกสัตว์รู้จักกันโดยทั่วไป เช่น ดำ ดำง ม่วง เขียว มอ พ้า
- คำที่เป็นคุณศัพท์เก่าแก่ เช่น ใหญ่ หนัก แบน กลม เกลียด สิม หลง อ้วน ชุบ
- คำที่ใช้เรียกอวัยวะ เช่น หู ตา มือ ดิน ขน ผม
- คำที่ใช้เป็นลักษณนาม เช่น กลอ ลำ ก้อน หลุม คน ข้าง

ที่มา หนังสือหลักภาษา ไวยากรณ์ไทย

เพิ่มเติม

คำไทยแท้หลายพยางค์ เกิดจากวิธีการทางภาษา ดังนี้

- การกร่อนเสียง เช่น มะม่วง มาจาก หมากม่วง
- การแทรกเสียง เช่น ผักกะเฉด มาจาก ผักเฉด
- การเติมพยางค์หน้าคำมูล เช่น ท้าง มาจาก ประท้าง

- คำไทยแท้มีตัวสะกดตรงตามมาตรา เช่น ชัด กับ ตัก

- คำไทยแท้ไม่นิยมควบกล้ำ

- คำไทยแท้ไม่มีกรันต์

- คำไทยแท้คำเดียวอาจมีความหมายหลายอย่าง เช่น ไก่ขัน ขบขัน ชันน้ำ

- คำไทยแท้มีรูปวรรณยุกต์เป็นเครื่องหมายกำกับเสียง เช่น คา คำ ค้า

- คำไทยแท้ไม่พบพยัญชนะต่อไปนี้ ฮ ณ ญ ฎ ฐ ฑ ฒ ษ พ ย ก เว้น ฆา เขี่ยน ระฆัง ศอก

ศึก ธ เธอ ณ ฯลฯ ใหญ่ หญ้า

- คำไทยแท้หากออกเสียง ไอ จะใช้ ไอ เช่น ใหม่ สะไ้ ใช้ ใ้